

Від філософії про «каналізацію» — до потреб кожної людини

За 18 років міський голова Славутича Володимир Петрович Удовиченко чимало доклав старань, аби місто для кожного, хто поріднив із ним долі і родоводи, було "повною чашею" — забезпечувало всі можливі потреби, в тому числі соціальні. Тому чільні ознаки Славутича нині — це турбота про збільшення робочих місць, активна підтримка підприємливих людей, а надто молоді, це нові підприємства і зразковий побут, а ще сучасне медичне обслуговування, найновіші форми викладання у навчальних закладах, добротні дитсадки, басейни, бібліотеки, спортази, висока культура торговельного обслуговування і обширна, на додаток, комп'ютеризація всіх і всь...

Начебто що ще треба, аби бути задоволеним тим, що ти мешкаєш саме у Славутичі? Але у Володимира Петровича Удовиченка тут свої міркування, своя часом перевірена життєвська філософія.

— Так, у місті багато зроблено не лише із моїх вказівок, моєї команди, але й за підтримки усієї громади, щоб Славутич по праву називати рідною домівкою, — погоджується. — І він таким став. Хоча, як пригадати отой трагічний вселенський час року 1986-го, коли не лише Україна, а й увесь світ запечалилися думкою про вибух реактора на ЧАЕС, то працівники атомної станції, як і всі люди, кому треба було негайно виїжджати із радіаційно небезпечних місць, мали одну думку: "А що ж буде далі, чи буде їм дароване життя? Та й яким воно буде?.." Тому Славутич зводився, сказати б так, із руйн людського розпаду, зневіри у життєвську стабільність, страху перед радіацією і невідомістю майбутнього. Тож коли у квітні 1990 року став міським головою, то визначив для себе найголовнішу місію: повернути усім мешканцям Славутича віру у те, що все у них знову буде добре, що життя налагодиться і увійде у звичне русло, де будуть сміх і радість, оптимізм і мрії на майбутнє. І тут немає і не може бути другорядного... Тому у знак подяки я низько схилив голову перед тими, хто обрав для Славутича надзвичайно гарну а географічно зручну місцину, а також докладав немало сил у зведенні, розбудові міста. Як це вже

всім відомо — будували наші квартали вісім республік колишнього Радянського Союзу, і кожна доклала старань, щоб будівлі були не лише добротними, але й своєрідними, красивими у архітектурному плані. От це все, найперше, додало тепліни у серця майбутнім жителям Славутича. І далі ми продовжили цю "естафету" турботи про кожного, без винятку, мешканця міста.

Але, все ж, як вважаю, мало людині дати хороше житло, соціальні блага. От уявіть собі: у вас начебто все є, але тут у квартири на день-два (та що там — навіть на годину...) зникає вода. І от така проблема, та якщо вона ще й часто повторюється, може нанівець звести усі старання сприймати місто як надто рідне, єдине і найкраще. А мені таких розчарувань зовсім не хочеться від славутичан... Тому у 2000 році я остаточно переконався, що найголовнішою турботою мера, мерії має бути турбота про надійне забезпечення населення житлово-комунальними послугами. З приводу цього вивів навіть свою філософську формулу, яка вийшла, до речі, у перше видання мого збірника "Пошук істини. Суспільство і влада". Воно така: "Головна політика для міського голови — "каналізація", як система соціальних послуг".

Отже, істина вже — на поверхні. А до цього новаторський дух міського голови, безмежний азарт у роботі і бажання до модернізації, реконструкції, прогресивних змін (Володимир Петрович не без жарту, але все ж із певним натяком інколи зауважує: "Славутичу пощастило, що мені від батька передалися гени будівельника"...), привели до того, що у Славутичі чи не першими на всю Україну не просто заговорили про реформування житлово-комунальної галузі, а провели тут свого роду "революційний переворот". От лише окремі моменти цього. Було реорганізовано у більш мобільне в роботі і працездатніше за якісними показниками управління житлово-комунального господарства, звідки були вилучені "радянського гатунку", в'їла працюючі на місто ЖЕКІ. Їх обов'язки було передано на теждерних засадах семи відповідним приватним підприємствам, між якими і розділили житловий фонд Славу-

● *Міський голова Славутича, повний кавалер ордена "За заслуги", лауреат Державної премії в галузі науки і техніки за 1999 рік та Міжнародної премії ім. В.Вернадського за 1997 рік і відзначений орденом Ярослава Мудрого у 2007 році, голова координаційної ради Фонду сприяння місцевому самоврядуванню при Президентові України, віце-президент Асоціації місцевих та регіональних влад України, президент "Клубу мерів", віце-президент Палати місцевих влад Володимир Петрович УДОВИЧЕНКО глибоко переконаний: це великий дарунок долі — повертатись із далеких доріг у рідний дім, у найкраще на світі місто — Славутич!*

тича на сім частин. З цього року, до слова, таких чотири...

Хто ж головний над цими приватними "нежеківськими" структурами, і за яким принципом вони працюють? У Славутичі одними із перших в Україні створили Службу єдиного замовника, в ролі якого виступає комунальне підприємство "Житлово-комунальний центр". Одна із функцій цього підприємства і є наймати, виходячи із інтересів споживачів, якнайкращі та найкращі надавачів житлово-комунальних послуг.

До цього з ініціативи Володимира Петровича Удовиченка запрацювала у місті як унікальна складова громадського суспільства Громадська рада міста, на засіданнях якої надто відверто, щиро і гостро піднімаються проблеми міста і пропонуються шляхи їх вирішення, в тому числі житлово-комунальні.

— Так, проблем у житлово-комунальній сфері міста у нас, попри те, що вже зроблено, ще достатньо, — підсумовує розмову Володимир Петрович. — Але я цілком впевнений, що все намічене — осилимо.

А тому мені напередодні професійного свята працівників житлово-комунального господарства надзвичайно приємно привітати усіх тих мешканців Славутича, хто за честь для себе має трудитися у цій галузі і примножує, в міру своїх сил, можливостей, обов'язків та посад, добробут рідного (такий рідного — і це скаже у нас більшість, в чому глибоко переконаний!) міста. Снаги вам тут, нових трудових перемог і обов'язково щастя, доброго непохитного настрою та оптимізму не лише у святі, а й у будні!